

ШТО ТЕШКО ОДИШ МОМЕ НА ВОДА

Полубавно

— ШТО ТЕ - ШКО О - ДИШ, МО - МЕ, НА ВО - ДА —

Ускорено

— НА ТА - А ЧЕШ - МА, МО - МЕ, ША - РЕ - НА —

— Што тешко одиш, моме, на вода,
На таа чешма, моме, шарена.

Не ли ти тежат, моме, стомните,
Не ли ти тежат, моме, бисерите.

— Не ми ле тежат, лудо, стомните,
Нити ми тежат, лудо, бисерите.

Туку ми теже, лудо, меракот,
Меракот ми е, лудо, далеко.

Уф тоа пусто, лудо, Битола,
Уф таа темна, лудо, зандана.

Уф тиа тесни, лудо, долапи,
На нози носе, лудо, бокагии.

На раци носе, лудо, белезици,
На гуша носе, лудо, синцири.

Пеел Гиго Шопот од Кавадарци—Тиквешко, 1936 година.

зандана — затвор

долапи — во песната означува ќелии во затвор

бокагии, белезици — окови на нозе и раце

Хаџиманов, Васил. Македонски народни песни. Моми тиквешанки. Скопје: Македонска книга, 1968.